

LEVENDE WOORDEN

Aan het verval van Europa ging het verval van de kerk vooraf. Wij durfden bijvoorbeeld ternauwernood op de kansel over uitverkiezing te spreken. De man, die deze verkondiging naar haar passieve, maar ook naar haar actieve zijde het diepste gegrepen had, Johannes Calvin, was voor ons een caricatuur geworden, een voorwerp van spot en van pietepouterige betweterij. Wij spraken van een algemene liefde Gods en hadden het verleerd, wat het betekent, dat God Heere is. Wij zeiden nog wel zwak en aarzelend: "Mijn God, mijn God, mijn God", maar wij sloegen het eerste gedeelte van de belijdenis van Thomas over, en die luidt: Mijn HEERE en mijn God. Hij is de Heere, en als zodanig kan Hij verkiezen en verwerpen. Voor alles hadden wij een maat voor wat betaamt en gewoonte is, een maat, die wij onszelf gaven, ook voor onze toewijding en voor de offers die gebracht moesten worden.

Aan dit doorsneechristendom is Europa te gronde gegaan. Niet aan de groeiende goddeloosheid, maar aan de gemakzuchtige en sluwe bezadigdheid en gematigdheid der Europese Christenen, want dit verburgerlijkte doorsnee-christendom had, zoals volkomen te begrijpen is, niet meer de bergen verzettende, wereldoverwinnende kracht, die nodig was. Wij hebben water in de heilige benzinetank gegoten en zijn ellendig genoeg blijven staan, hebben de boodschap vervalst en verwaterd. Het is ook geen wonder, dat dit Christendom zonder uitverkiezing en zonder verwerping moest blijven steken. Het zou een wonder zijn, als het niet zover was gekomen..

Walter Lühti.

oo00oo

De maand mei is een mooie maand. Bloeimaand!
Alles groeit en bloeit.

Heb je er wel eens over gedacht, melancholieke vriend en vriendin, dat onze goede God ons ook het boek van de natuur heeft gegeven en geschreven?

Als we nu de bril van de Schriftuur eens op mogen zetten, en we kijken dan naar de bloeiende krentenboompjes en al die andere bloeiers, dan mag je vragen: Zou de Heere dat nu ook voor mij laten bloeien?

Voor mij, die gewaar werd dat al die bloemen en struiken me verwijtend aankeken, alsof ze zeggen wilden: Wat doe jij hier, booswicht! Kom je ons vernielen?

Ja, lieve struiken en bloemen, ik kijk naar jullie om Jezus wil. Jullie bloeien uit Zijn graf. Straks zullen jullie voor eeuwig vrij zijn. De winter gaat voorbij. De bloemen worden gezien in het land, de zangtijd genaakt, en de stem der tortelduif wordt gehoord in ons land. De vijgeboom brengt zijn jonge vijgjes voort, en de wijnstokken geven reuk met hun jonge druifjes. Sta op, Mijn vriendin, Mijn schone, en kom! Mijn duive, zijnde in de klove der steenrotsen, in het verborgene ener steile plaats, toon Mij uw gedaante, doe Mij uw stem horen; want uw stem is zoet, en uw gedaante is liefelijk.....

Misschien is er iemand onder de lezers, die zegt: Ik kan niet meer. Ik ben zo ziek.

't Zal voor mij wel de laatste keer zijn dat ik een blik mag slaan op de bloesem en de bloemen.....

Een zieke vrouw lag te staren naar de bloemetjes op het behang van haar ziekenkamer.

Reeds lang geleden had ze zich afgewend van de kerk.

Toen ik vroeg wat ze zag op de muur, zei ze: Ik denk dat ik binnenkort geen bloemetje meer zal zien, nooit meer. Spoedig zal het donker zijn...weg man..weg kind..alles weg. En niemand hoeft mij meer. Niemand, niemand. O, waarom toch? Waarom kom je bij me kijken? Ik ben niets meer en ik heb kanker en ik stik bijna. Kun je me nog horen? Ik kan haast niet meer praten. 't Zal niet lang meer duren. Niemand wil me meer hebben.....

Opeens werd ik blij en mocht ik zeggen: Ik ben juist gekomen met een zeer goede boodschap. Eigenlijk ken ik je niet, maar toch ken ik je wel. De Heere heeft me gestuurd om jou de boodschap te brengen. Speciaal voor jou! Toen mocht ik haar, zeer kort, de boodschap van Gods ontferming doorvertellen, en dat de Heere haar wilde hebben..haar, helemaal. Hij heeft voor je betaald met Zijn dierbaar bloed. Ze fluisterde: Zou de Heere mij echt willen hebben? Ik ben niks!

Ik kon anders niet zeggen dan: Gewis en zeker! Hij heeft Zijn geliefde Zoon gegeven. Hij is gekomen om zondaren zalig te maken!

Toen ik wegging verliet ik een zus..een uitgemergelde, stikkende zus. Impulsief gaf ik haar een kus op haar door de dood getekende voorhoofd.

Ach ja, ze is gestikt. Maar ik geloof dat ze het behang van de hemel bewondert. De hemel is behangen met de heerlijkheid van de God van Abraham, Izak en Jakob. Deze God wilde ook de God zijn van die ondeugende jongens van Jakob. O, als je te naar en te ziek bent om naar de bloesem te kijken...leg dan je moede hoofd neer op dat ene geldende offer van de Heere Jezus.

Weldra bevindt u zich tussen de eeuwig bloeiende bomen van het paradijs.

AANVULLING KERKESPRAAK

BEDIENING HEILIG AVONDMAAL

Zo de Heere wil, zal het Heilig Avondmaal be-
diend worden op zondag 9 juni.

In het voorjaar van 1525 was Zwingli in hevige
discussies gewikkelt met zijn tegenstanders
over de afschaffing van de mis. De afschaffing
van de mis en de invoering van het Heilig
Avondmaal brachten hem in zulk een beklemming,
dat zijn tong weigerde en hij eenvoudig geen
woord meer kon spreken.

In de nacht van 12 op 13 april verscheen een
gestalte aan hem, die tot hem sprak: Waarom zo
moedeloos? Geeft toch antwoord met de plaats,
die in het 12de kapittel van het tweede boek
van Mozes staat: Het is des Heeren Pascha....

Na dit droomgezicht ontwaakte Zwingli en greep
naar de Septuaginta om de tekst nog eens na te
lezen en sprak de volgende morgen tot de gehe-
le gemeente over deze plaats.

De prediking verdreef alle onkluarheden die er
nog waren, en op Witte Donderdag, Goede Vrijdag
en Paaszondag werd het avondmaal zó gevierd, als
hij het tevoren nog nooit beleefd had. De deel-
name was overweldigend, zodat de jongere gemeen-
teleden op Witte Donderdag moesten samenkomen,
de mannen en de vrouwen van middelbare leeftijd
op Goede Vrijdag, en de alleroudsten op Paazon-
dag.

Ik heb geen deel, Heere, aan Uw heilig lijden,
ik ben teruggedeinsd voor 't naakte kruis.
En toch hebt Gij vandaag naar Uw stil huis
mij, die U dagelijks verried, bescheiden.

Mijn neergeslagen schuwe ogen branden,
Uw liefde komt mijn aarzelings tegemoet.
Gij reikt het teken van Uw vlees en bloed
mij teder toe met Uw doorboorde handen.

Schoorvoetend, Heere, ben ik tot U gekomen,
een kind in eigen angst en schuld verward.
Gij hebt mij in Uw priesterlijke hart
en zalige gemeenschap opgenomen.

oo00oo

LEVENDE WOORDEN

De catechismus, dat is de leer, waarin de Tien Geboden, de Geloofsartikelen en het Onze Vader aan de orde komen, moet blijven bestaan, al verzetten velen zich daartegen. Want van Christus is gezegd: "Gij zijt Priester in eeuwigheid". Aan de openbare prediking in de kerk heeft de jeugd over het algemeen niet veel, want de kinderen onthouden en leren er niet veel van. Maar dat doen zij wel, als men hun in de school of aan de huizen degelijk onderwijs geeft en hen overhoort en ondervraagt over hetgeen zij geleerd hebben. Dat geeft veel nut. Het is wel een moeizaam stuk werk, maar het is noodzakelijk. Omdat de kerk onder het pausdom deze arbeid niet betracht heeft, is de gemeente Gods ook zo verwaarloosd.

Geweren en kanonnen zijn een wreed en boos instrument. Zij vernielen muren en rotsen en laten de mensen in de lucht vliegen. Ik geloof, dat dit allemaal het eigen werk van de duivel in de hel is, hij heeft het uitgevonden, omdat hij niet strijden kan dan met vleeselijke wapens en vuisten. Tegen geweervuur baat geen kracht noch manhaftigheid; men is dood, voor men het ziet. Als Adam het instrument gezien had, dat zijn kinderen gemaakt hebben, zou hij van hartzeer gestorven zijn.

Luther.

oo00oo

Juni. Zomermaand. 't Is inderdaad zomer, terwijl ik dit schrijf. De zomer doet me goed. Kort geleden ging ik nog, half versuft van de medicijnen door het leven. Volgens de dokter was het nodig om de astma en de bronchitus en de hooikoorts te bestrijden.

Wat is de Heere toch machtig en sterk! Onlangs vielen er in onze omgeving hagelstenen als eieren zo groot. De Heere wilde ons zeker een lesje leren! Wat zijn wij eigenlijk?

In de meeuwenkolonie op de stille plas werden honderden vogels gestenigd.

In de grond zag ik putten van zo'n vijf centimeter diep..vernieldde daken..ingedeuikte auto's enzovoort.

Wie zou niet voor Gods grootheid bukken?
Hij werpt Zijn ijs daarheen als stukken!

We werden ook verrast met een zware onweersbui boven Hilversum. Het rusthuis "De Windroos" van de Familie Bevelander werd rondom in vlam gezet. Draden smolten weg..kachels gingen branden..verbindingen werden verbroken. Gelukkig brak er geen brand uit.

Br.v.Barneveld had er zo'n goeie preek uit, dat hij de andere morgen niet in de kerk was. In de krant lezen we van alles verwoestende tornado's. Voor de Heere zijn zelfs de raketten-silo's niet veilig! Voor de Heere stelt het S.W. systeem niets voor.. Al verstaakt ge u tussende sterren..zo zal Ik u vandaar nederstoten. Als de Heere het door laat hagelen en bliksemen kunnen ze in Genève en in het Kremlin wel inpakken. Wat is de mens, wat is in hem te prijzen.

Overstromingen op verschillende plaatsen. Oorlogen en geruchten van oorlogen. Ziet! De dag komt aan!

Dag van schrik, die aan zal breken
als de Rechter recht zal spreken
en het kwaad op aarde wreken.

De bazuinen zullen schallen
door het dodenrijk en allen
voor de troon terneer doen vallen.

Waar moet ik dan van gewagen?
Welke helper moet ik vragen?
Niemand kan Uw oordeel dragen.

Koning in verschrikking tronend,
en toch mild en schuld verschonend,
red mij, mij Uw trouw betonend.

Jezus, heb toch medelijden,
denk, hoe Gij voor mij moest lijden.
Sta mij op die dag terzijde.

Die, mij zoekend, zijt gebonden,
mij verlost hebt van mijn zonden,
zijn dan tevergeefs Uw wonden?

Grote Rechter van de wrake,
laat mij Uw vergeving smaken
voor Gij 't vonnis op zult maken.

Schuldig ben ik aan het kwade,
rood van schaamte om mijn daden.
God, ik smEEK U, schenk genade.

Die Maria hebt vergeven
en de moordenaar schonk het leven,
mij ook hebt Gij hoop gegeven.

Hoor ik roep in angstig klagen,
't hart verbrijzeld en verslagen,
red mij op die dag der dagen.